

JURYRAPPORT

In 2009, het vijfde jaar van het bestaan van de Jo Maes/Capra Prijs, heeft de jury een achttal scripties mogen beoordelen op het gebied van het arbeidsrecht, het ambtenarenrecht en het algemeen bestuursrecht. Niet eerder kreeg de jury in een jaar zoveel werkstukken ter beoordeling toegezonden. Alle inzendingen voldeden aan de criteria van wetenschappelijke benadering van het gekozen onderwerp en een waardering met minimaal het cijfer 8.

Hoewel onderlinge discussie heeft plaatsgevonden omdat enkele scripties van een gelijkwaardig niveau bleken te zijn, is de jury uiteindelijk toch tot een eensluidend oordeel gekomen. De keuze is gevallen op de scriptie: “Transfervergoedingen bij internationale transfers”, met als ondertitel: “de reikwijdte van artikel 39 en artikel 81 EG: blijven transfervergoedingen voor voetballers buiten schot?”, een onderzoek naar de betaling van transfervergoedingen bij de transfer van voetballers met dubbele nationaliteit naar een lidstaat van de Europese Unie, gezien vanuit de Europees rechtelijke bepalingen betreffende het vrije verkeer van werknemers en het kartelverbod.

De schrijver van dit werkstuk is de heer P. Martens, die op 8 juli 2009 cum laude is afgestudeerd als Master Sociaal Recht & Sociale Politiek aan de Universiteit van Tilburg. Hij werd begeleid door de heren dr. F.H.R. Hendrickx en mr. dr. S.F.H. Jellinghaus.

Het doel van de scriptie, dat vanuit arbeidsrechtelijk en sportrechtelijk perspectief is geschreven, is een duidelijker beeld te scheppen van de rechtspositie van buitenlandse sporters met een dubbele nationaliteit.

Met de inhoud van artikel 39 EG, dat het vrije verkeer van personen en diensten tussen de lidstaten regelt, als uitgangspunt verschaft de heer Martens op wetenschappelijk verantwoorde wijze de lezer inzicht in het verschil van de positie van de voetballer met een aflopend en een doorlopend contract. Hij geeft zich rekenschap van het verschil tussen transfervergoeding en opleidingsvergoeding waarbij hij beredeneert dat aanpassing van het FIFA Transferreglement ten aanzien van opleidingsvergoeding en solidariteitsbijdrage noodzakelijk zal zijn. Ook geeft de heer Martens aandacht aan het feit dat personen afkomstig uit Noorwegen, Liechtenstein, IJsland en Zwitserland, inzake het vrije personenverkeer dezelfde rechten hebben als de onderdanen van de EU-lidstaten. Voorts wijst hij op het associatieakkoord dat verschillende landen hebben gesloten met de Europese Unie, op grond waarvan voetballers uit die landen een gelijke behandeling kunnen claimen als de EU-onderdanen indien althans een non-discriminatiebepaling in het betreffende verdrag is opgenomen.

Artikel 81 EG bevat het zogenaamde kartelverbod. Het richt zich primair op “ondernemingen” maar door de ruime uitleg van dit begrip vallen hieronder ook personenvennootschappen en natuurlijke personen. De individueel optredende sporter of artiest wordt als “onderneming” aangemerkt omdat hij het financiële risico draagt. De sporter die in teamverband actief is draagt dit risico niet en wordt als werknemer beschouwd. De club is de onderneming in de zin van artikel 81 EG. De voetbalbond is een ondernemingsvereniging. De transferregels zijn een besluit van een ondernemingsvereniging dat door haar werking de handel tussen lidstaten ongunstig beïnvloedt. De mededinging wordt beknot doordat de transfersom de clubs beperkt in hun mogelijkheden “om via indienstneming van spelers onderling te concurreren”. Het FIFA Transferreglement 2001 zal volgens de heer Martens de toets aan artikel 81 EG niet kunnen doorstaan. Ook in dit onderdeel van de scriptie concludeert de schrijver dit aan de hand van de verschillende casusposities zoals de transfer van een EU-onderdaan naar een andere EU-lidstaat, of de overstap van uit een niet-EU-land naar een lidstaat, binnen een lopend contract of aan het eind ervan.

De heer Martens heeft met zijn scriptie volledig voldaan aan het door hem gestelde doel. Met een goede uitleg van de toepasselijke verdragsartikelen en met een uitvoerige beschrijving van de relevante jurisprudentie, waaronder uiteraard het befaamde Bosman-arrest, voert hij de lezer door een moeilijke materie waarbij hij de details niet uit het oog verliest.

De scriptie is helder geschreven met een duidelijke indeling en voorzien van handige deelconclusies. Omvangrijke literatuur- en jurisprudentiestudie ligt aan het werkstuk ten grondslag. Verschillende rechtsgebieden zoals arbeidsrecht, sportrecht, civiel en internationaal recht komen aan bod. Het onderwerp staat in de belangstelling en is toch niet modieus gebracht. Een gedegen studie met veel eigen initiatief en vol vindingrijkheid.

De jury heeft dan ook met genoegen deze inzending bekroond met de Jo Maes/Capra Prijs 2009.

De prijs is uitgereikt te ‘s-Hertogenbosch op 9 maart 2010.

De jury van de Jo Maes/Capra Prijs,

mr J.M.M.B. Maes,

prof. mr. F.A.M. Stroink,

mr. C.P.J. Goorden.